

APOKRYFENE
TOBIT KING JAMES BIBELN 1611

www.Scriptural-Truth.com

Legenden (utvalg)

Boken av legenden (utvalg)

{1:1} bok ord legenden (utvalg), sønn av Tobiel, den sønn av Ananiel, sønn av Aduel, sønn av Gabael, av den frø av Asael, stamme Nephthali;

{1:2} som i skrivende Enemessar kongen av assyernerne ble ført som fanger ut av Thisbe, som er på høyre hånd byen, som kalles riktig Nephthali i Galilea over Aser.

{1:3} jeg legenden (utvalg) har gått alle dagene av livet mitt i den

sannhet og rettferdighet, og jeg gjorde mange almsdeeds til min

brødre og min nasjon, som kom med meg til Nineve, landet assyernerne.

{1:4} og da jeg var i mitt eget land, i landet

Israel blir men unge, alle stamme Nephthali min far falt fra huset til Jerusalem, som ble valgt ut av

alle stammene av Israel, som alle stammer bør ofre der, hvor et tempel for bosetting av den høyeste ble innviet og bygget for alle aldre.

{1:5} nå alle stammene som sammen gjorde opprør, og min Faders Nephthali, ofret til de hus Baal.

{1:6} men jeg alene gikk ofte til Jerusalem på fester, som Det var ordinert til alle folk i Israel av en evig dekret, førstegrøden og tideler av øke, med det som var først seg; og dem ga jeg på alteret til prester barn av Aaron.

{1:7} den første tiende av alt. økning jeg ga til sønner Aaron som tjente i Jerusalem: en annen tiende del I solgt, og gikk, og tilbrakte den hvert år i Jerusalem:

{1:8} og den tredje jeg ga dem som det var møte, som Debora min fars mor hadde befalt meg, fordi jeg var igjen en foreldreløs av min far.

{1:9} dessuten, når jeg kom til alder av en mann, Jeg giftet Anna av min egen slekt, og hennes jeg fikk Tobias.

{1:10} og når vi ble båret bort fanger til
Nineve, alle mine brødre og de som var av min slekt
åt av brød av hedningene.

{1:11}, men jeg holdt meg fra å spise;

{1:12} fordi jeg husket Gud av hele mitt hjerte.

{1:13} og mest høy ga meg nåde og favør
før Enemessar, slik at jeg var hans leverandør.

{1:14} og jeg gikk inn i Media, og igjen i tillit
Gabael, bror av Gabrias, på raser i byen Media ti
talenter av sølv.

{1:15} nå når Enemessar var død, Sennacherib hans
sønn regjerte i hans sted. Hvis eiendommen ble plaget, jeg
kunne ikke gå inn i Media.

{1:16} og i tiden av Enemessar jeg ga mange almisser til
mine brødre, og ga mitt brød til sultne,

{1:17} og mine klær for det blotte: og hvis jeg så noen av
min nasjon døde, eller støpt om veggene i Nineve, jeg begravet
ham.

{1:18} og kong Sennacherib hadde drept noen, når

Han var kommet, og flyktet fra Judea, jeg begravde dem
privily; for

i sin vrede drepte han mange; men likene ble ikke funnet,
Når de ble søkt for kongens.

{1:19} og da en av Ninevites gikk og
klaget over meg for kongen, at jeg begravde dem og gjemte
meg; forstå at jeg ble søkt til å
død, trakk jeg meg selv i frykt.

{1:20} så alt ble tvangsflyttet tatt bort,
heller ikke var det noe venstre meg, foruten min kone Anna
og min sønn Tobias.

{1:21} og det gikk ikke fem og femti dager, før
to av hans sønner drept ham, og de flyktet til fjells
av Ararath; og Sarchedonus hans sønn regjerte i hans sted.
som utnevnt over sin fars kontoer, og alle hans
saker, Achiacharus min bror Anael sønn.

{1:22} og Achiacharus intreating for meg, jeg tilbake til
Nineve. Nå Achiacharus var cupbearer og vokter av det
signet og forvalter og tilsynsmann av kontoene: og
Sarchedonus utnevnte ham deretter til ham: og han var min

brors sønn.

{2:1} nå når jeg kom hjem igjen, og min kone

Anna ble restaurert til meg med min sønn Tobias, i den festen for pinsen, som er hellige festen for syv uker, det var en god middag forberedt meg, som jeg satte for å spise.

{2:2} og da jeg så overflod av kjøtt, jeg sa til min sønn, gå og ta hva dårlig mann bønnene du finner våre brødre, hvem er bevisst av Herren. og se, jeg bli for deg.

{2:3}, men han kom igjen og sa: Fader, en av våre nasjonen er kvalt, og kastes ut i markedet.

{2:4} så før jeg hadde smakt noen kjøtt, jeg startet opp, og tok ham i et rom til gå ned av solen.

{2:5} da jeg kom tilbake, vasket meg og spiste min kjøtt i tyngde,

{2:6} huske denne profetien av Amos, som han sa, Din høytidene skal bli forvandlet til sorg, og alle dine latter i fortvilelse.

{2:7} derfor jeg gråt: og etter går ned av den

Søn jeg gikk og laget en grav, og begravde ham.

{2:8} men mine naboer spottet meg og sa: denne mannen ennå ikke er redd for å bli satt til døden for denne saken: som flyktet

unna. og ennå, se, han burieth døde igjen.

{2:9} samme natt også jeg kom tilbake fra begravelsen, og sov ved veggen min Courtyard, blir forurenset og min ansiktet var avdekket:

{2:10} og jeg visste ikke at det var spurver i den veggen, og mine øyne er åpne, spurver dempet varme møkk i mine øyne, og en hvithet kom i mine øyne: og jeg dro til leger, men de hjalp meg ikke:

Legenden (utvalg) siden 560

Videre ga Achiacharus næring til meg, før jeg gikk inn i Elymais.

{2:11} og kona Anna kvinners arbeid å gjøre.

{2:12} og da hun hadde sendt dem hjem til eierne, de betalte hennes lønn og ga henne også foruten en gutt.

{2:13} og når det var i mitt hus, og begynte å gråte, jeg sa til henne: hvor er denne gutten? er det ikke stjålet?

gjengi den for eierne; for det er ikke tillatt å spise noe som er stjålet.

{2:14} men hun svarte på meg, det var gitt for en gave mer enn lønn. Howbeit jeg ikke tror henne, men bad henne gjøre det til eiere: og jeg var abashed på henne.

Men hun svarte på meg, hvor er almisse og din rettferdige gjerninger? se, du og alle dine gjerninger er kjent.

{3:1} så jeg er bedrøvet gråte, og i min sorg ba, sa:

{3:2} O Herre, du er bare, og alle dine gjerninger og alle din måter er nåde og sannhet, og du judgest virkelig og rette for alltid.

{3:3} Husk meg, og ser på meg, straffe meg ikke for mine synder og ignorances og synder mg fedre, som har syndet deg:

{3:4} for de adlød ikke din bud: derfor du har levert oss for ROV og fangenskap, og til døden, og for en ordtak selv alle nasjoner blant dem er vi spredt.

{3:5} og nå dine straffedommer er mange og sant: avtale

med meg mine synder og mine fedre: fordi vi har ikke holdt budene dine, verken har vandret i sannheten før deg.

{3:6} nå ta derfor med meg som det synes best til deg, og befaler min Ånd skal tas fra meg, som jeg oppløses, og bli jorden: for det er lønnsomt for meg å dø heller enn å leve, fordi jeg har hørt USANN bebreider, og har mye sorg: kommandoen derfor at Jeg kan nå leveres av dette sårhet, og gå inn i den evig sted: slår ikke ditt ansikt fra meg.

{3:7} it skjedde på samme dag, som i Ecbatane en by av Media Sara var datter av Raguel også bebreidet ved farens maids;

{3:8} fordi at hun hadde vært gift med syv ektemenn, som Asmodeus den onde ånd hadde drept, før de hadde ligget med henne. Dost du ikke vet, sier de, som du har kvalt din ektemenn? du har hatt allerede syv ektemenn, verken wast du navngitt etter dem.

{3:9} Derfor dost du slå oss for dem? Hvis de er død, gå dine veier etter dem, la oss aldri se deg enten

sønn eller datter.

{3:10} Wne hun hørte disse ting, hun var veldig

sørgmodig, slik at hun syntes å ha kvalt seg; og

Hun sa: jeg er den eneste datteren av min far, og hvis jeg

Dette, det skal være en bebreidelse til ham, og jeg skal ta sin gamle

alder med sorg til graven.

{3:11} så hun ba mot vinduet og sa:

Velsignet er du, Herre min Gud og din hellige og

strålende navn er velsignet og hederlige for alltid: la alle dine fungerer prise deg for alltid.

{3:12} og nå, O Herre, jeg satt jeg mine øyne og ansiktet mitt mot deg,

{3:13} og si, ta meg ut av jorden, som jeg kan høre lenger vanære.

{3:14} du vet, Herre, at jeg er ren fra all synd.

med mann,

{3:15} og at jeg aldri forurenset mitt navn, eller navnet

min far i landet mitt fangenskap: Jeg er den eneste

datter av min far, har heller ikke noen barn å være hans

arving, verken en nær slektning eller noen sønn av hans levende, til

som jeg kan holde meg etter en kone: min syv ektemenn allerede døde; og hvorfor skal jeg bor? men hvis det kan ikke deg

at jeg skulle dø, kommando noen forbindelse til hadde av meg, og synd tatt av meg, som jeg hører ikke mer bebreide.

{3:16} slik at bønnene til dem begge ble hørt før den majestet av den store Gud.

{3:17} og Raphael ble sendt å helbrede dem begge, det vil si å skalere unna hvitheten av legenden (utvalg) 's øyne, og å gi Sara datter av Raguel etter en kone til Tobias sønn av legenden (utvalg);

og binde Asmodeus den onde ånd. fordi hun tilhørte til Tobias høyre arv. Selvsamme tiden kom Tobit hjem, og satt i hans hus, og Sara på datter av Raguel kom ned fra henne øvre kammer.

{4:1} i den dagen Tobit husket pengene som han hadde forpliktet til Gabael i raser av Media,

{4:2} og sa med seg selv, har jeg ønsket død;

Derfor kaller jeg ikke for min sønn Tobias som jeg kan bety

ham penger før jeg dør?

{4:3} og når han hadde kalt ham, han sa, min sønn, når Jeg er død, begrave meg; og forakter ikke din mor, men ære henne alle dagene i ditt liv, og gjøre det som skal behage henne, og sørger over henne ikke.

{4:4} Husk, min sønn, at hun så mange farer for deg, når du var i hennes skjød: og når hun er død, begrave henne av meg i en grav.

{4:5} min sønn, være oppmerksom på Herren vår Gud alle din dager, og la ikke din vil settes til synd, eller til å overskride sine bud: gjør oppriktig hele ditt liv lenge, og følg ikke veier urettferdighet.

{4:6} Hvis du avtale virkelig, dine gjerninger skal prosperously lykkes til deg, og til alle dem som bor rette.

{4:7} gi almisser av din stoff; og når du givest almisse, da la ikke ditt øye misunnelig, slå ingen ditt ansikt fra enhver dårlig og Guds åsyn skal ikke vendes bort fra deg.

{4:8} hvis du har overflod gi almisser tilsvarende: Hvis du har, men litt, vær ikke redd for å gi det

lite:

{4:9} for du layest opp en god skatt for deg selv mot dagen av nødvendighet.

Siden 561 legenden (utvalg)

{4:10} fordi at almisser har levere fra døden, og tillater ikke for å komme inn i mørket.

{4:11} for almisse er en god gave til alle som gir det i den synet av den høyeste.

{4:12} Beware alle whoredom, min sønn, og hovedsakelig ta en kone av dine fedre, og tar ikke en merkelig ætt kvinne til kone, som ikke er din fars stamme: for vi er barn av profetene, Noe, Abraham, Isak og Jacob: Husk, min sønn, som våre fedre fra den begynnelsen, koner selv at alle gift av sine egne slektninger, og ble velsignet i deres barn og deres ætt skal arve landet.

{4:13} nå derfor, min sønn, elsker dine brødre, og forakter ikke i ditt hjerte dine brødre, sønner og døtre ditt folks ikke tar en kone av dem: for stolthet er

ødeleggelse og mye problemer, og i uanstendighet er forfallet og

gode ønsker: for uanstendighet er mor til hungersnød.

{4:14} la ikke lønn for en mann, som har gjort

for deg, være hos deg, men gi ham den ut av hånden: Hvis

du tjener Gud, han vil også betale deg: være forsiktige min

sønn, i alt du gjør, og være klokt i alle din

samtale.

{4:15} gjøre det til noe menneske som du hater: drikker ikke

vin å gjøre deg drukne: heller la drukkenskap gå med

deg i din reise.

{4:16} gi ditt brød til sultne, og av din

plagg for dem som er naken; og ditt

overflod gi almisser: og la ikke ditt øye misunnelig,

Når du givest almisser.

{4:17} utøse ditt brød på begravelsen av bare, men

gir ikke noe til de ugudelige.

{4:18} spør råd fra alle som er klok, og forakt ikke

noen råd det er lønnsomt.

{4:19} velsigne Herren din Gud alltid og ønsker ham

at dine veier kan rettes, og at alle dine stier og råd kan blomstre: for hver nasjon har ikke råd; men Herren selv gir alle gode ting, og han ydmyker hvem han vil, som han vil; nå derfor, min sønn, husk mine bud, ikke la dem bli satt ut av tankene dine.

{4:20} og nå jeg betegne dette til de at jeg begått ti talenter til Gabael sønn av Gabrias på raser i Media.

{4:21} og frykt ikke, min sønn, at vi er laget dårlig: for du har mye rikdom, hvis du frykter Gud, og går fra alle synd og gjøre det som er velbehagelig i synet.

{5:1} Tobias deretter svarte og sa: Fader, jeg vil gjøre alt ting som du har befalt meg:

{5:2} men hvordan kan jeg få penger, ser jeg vet ham ikke?

{5:3} og han ga ham håndskriften, og sa til ham, søker deg en mann som kan gå med deg, whiles jeg ennå lever, og jeg vil gi ham lønn: gå og få den penger.

{5:4} Derfor da han gikk for å søke en mann, han fant Raphael som var en engel.

{5:5} men han visste ikke; og han sa til ham, kan du gå med meg til raser? og vet du disse stedene også?

{5:6} som engelen sa, jeg vil gå med deg, og jeg vet veien godt: for jeg har framlagt med vår bror Gabael.

{5:7} da Tobias sa til ham: bli for meg, til jeg fortelle min far.

{5:8} og han sa til ham: gå og bli ikke. Så han gikk i og sa til sin far, se, jeg har funnet en som går med meg. Han sa, kaller ham meg, så jeg kan vet hvilken stammen han er, og om han være en trofast mann gå med deg.

{5:9} slik han kalte ham, og han kom og hilste de hverandre.

{5:10} så Tobit sa til ham: bror shew meg Hva stammen og familien du er.

{5:11} som han sa, Dost du søker for en stamme eller familie, eller en ansatt mann å gå med din sønn? Tobit sa ham vet jeg, bror, din slekt og navn.

{5:12} så sa han: jeg er Azarias, sønn av Ananias den

flott, og dine brødrer.

{5:13} så Tobit sa, du er velkommen, bror; være ikke nå sint på meg, fordi jeg har spurte å vite din stammen og din familie. for du er min bror, av en ærlige og gode lager: for jeg vet Ananias og Jonathas, sønner av den store Samaias, som vi gikk sammen til Jerusalem å tilbe, og tilbød førstefødte, og tideler av den frukt. og de var ikke forført med feil våre brødrer: min bror, du er av en god aksje.

{5:14} men fortell meg, hva lønn skal jeg gi deg? Wilt du en drachm en dag, og ting som er nødvendig, på min egen sønn?

{5:15} Ja, videre, hvis dere tilbake trygt, vil jeg legge noe å din lønn.

{5:16} slik de var godt fornøyd. Da sa han til Tobias, Forberede deg for reisen, og Gud sende deg en god reise. Og når sønnen hadde forberedt alle ting langt reise, faren sa, går du med denne mannen, og Gud, som bor i himmelen, prosper reisen, og engel Gud Hold deg med selskap. Så de gikk begge,

og den unge mannen hunden med dem.

{5:17} men Anna hans mor gråt og sa til legenden (utvalg),
hvorfor

har du sendt bort vår sønn? er han ikke personalet på vår hånd,
i går ut før oss?

{5:18} ikke være grådig å legge penger til penger: men la det
være

som nekter i våre barn.

{5:19} for det som Herren har gitt oss til å leve med
nok oss.

{5:20} sa legenden (utvalg) til henne, ta ingen omsorg, min
søster; Han

tilbake i sikkerhet, og dine øyne skal se ham.

{5:21} for god engel vil holde ham med selskap, og
hans reise skal være velstående, og han skal returnere trygt.

Legenden (utvalg) siden 562

{5:22} så hun sluttet gråt.

{6:1} og som de gikk på deres reise, de kom i den
kvelden til elven bodde Tigris, og de der.

{6:2} og når den unge mannen gikk ned for å vaske
selv en fisk hoppet av elven, og ville ha

grunne ham.

{6:3} engelen sa til ham, tar fisken. Og

den unge mannen lagt hold av fisk, og trakk den til land.

{6,4} som engelen sa, åpne fisken og ta den

hjertet og leveren og galle, og sette dem opp trygt.

{6:5} så den unge mannen gjorde som engelen befalte ham.

og da de hadde stekt fisk, de åt det: så

begge gikk på vei, før de trakk nær Ecbatane.

{6:6} da den unge mannen sa til engelen, bror

Azarias, er hva bruk hjertet og leveren og gal av

fisken?

{6:7} og han sa til ham: berører hjertet og

leveren, hvis en djevel eller en ond ånd problemer, vi må gjøre
en

røyk derav før mannen eller kvinnen, og partiet

skal ikke mer ergret.

{6:8} som for galle, er det godt å salve en mann som har

hvite i øynene, og han skal bli helbredet.

{6:9} og når de kom nær raser,

{6:10} engelen sa til den unge mannen, bror, dag

Vi skal fjellstue med Raguel, som er din fetter; Han har også en eneste datter, kalt Sara; Jeg vil snakke for henne at hun kan få deg etter en kone.

{6:11} for deg skrider høyre i hennes appertain, se du bare kunst av hennes slektninger.

{6:12} og piken er rettferdig og klok: nå derfor høre meg, og jeg vil snakke med hennes far. og når vi kommer tilbake fra

Raser vil vi feire ekteskapet: Jeg vet at

Raguel kan ikke gifte henne til en annen ifølge loven om Moses, men han skal være skyldig i døden, fordi høyre for arv heller appertain til deg enn noen andre.

{6:13} da den unge mannen svarte engelen, jeg har hørt, bror Azarias som denne piken er tildelt syv menn, som alle døde i ekteskap kammeret.

{6:14} og nå er jeg den eneste sønnen av min far, og jeg redd, at hvis jeg går til henne, jeg dør, som andre før: for en ugudelige ånd elsker henne, som hurteth ingen kropp, men de som kommer til henne; derfor jeg også frykter at jeg dør, og bringe min fars og min mors liv på grunn av meg å den

graven med sorg: de har ingen andre sønn å begrave dem.

{6:15} da engelen sa til ham: Dost du ikke

Husk forskriftene som din far ga deg, at du

skal gifte seg en kone av din egen slekt? Derfor

Hør meg, min bror. for hun skal bli gitt deg til hustru.

og gjør du ingen tidsregning den onde ånd. for denne samme natt skal hun bli gitt deg i ekteskap.

{6:16} og når du skal komme inn i ekteskapet

kammer, du skal ta asken av parfyme og skal legge

dem noen av hjerte og lever av fisk, og skal

gjøre en røyk med den:

{6:17} og djevelen skal lukte det og flykte, og

aldri komme igjen noen mer: men når du skal komme

henne, stige opp begge, og be til Gud som er barmhjertig,

Hvem har synd på deg, og spare deg: frykt ikke, for hun

utnevnt til deg fra begynnelsen; og du skal

ta vare på henne og hun skal gå med deg. Videre jeg

Anta at hun skal bære deg barn. Nå når Tobias

hørte disse ting, han elsket henne, og hans hjerte var

effektivt sammen med henne.

{7:1} og når de kom til Ecbatane, kom de
huset av Raguel og Sara møtte dem: og etter de
hadde hilste hverandre, hun førte dem inn i huset.

{7:2} så sa Raguel til Edna kona, hvordan liker er dette
ung mann til legenden (utvalg) fetteren min!

{7:3} og Raguel ba dem fra hvorfra er dere,
brødre? Som de sa, er vi sønner
Nephthalim, som er fanger i Nineve.

{7:4} så sa han til dem, vet dere Tobit våre
Kinsman? Og de sa: vi kjenner ham. Deretter sa han, han
i god helse?

{7:5} og de sa: han er både i live, og i god helse:
Tobias sa, han er min far.

{7:6} deretter Raguel hoppet opp og kysset ham, og gråt,

{7:7} velsignet ham og sa til ham: du er den
sønn av en ærlig og god mann. Men da han hørte at
Legenden (utvalg) var blind, han var bedrøvet, og gråt.

{7:8} og likeså hans kone og Sara datteren
gråt. Videre underholdt de dem muntert; og etter
at de hadde drept en ram av flokken, satte de store kjøtt

i tabellen. Sa Tobias til Raphael, bror Azarias, snakke om de tingene som du snakke i veien, og la denne virksomheten fordeles.

{7:9} slik han formidlet saken med Raguel: og

Raguel sa til Tobias, spise og drikke, og gjøre lystige:

{7:10} for møte du skal gifte meg

datter: likevel jeg vil erklærer deg sannheten.

{7:11} jeg har gitt min datter til ekte te syv

menn, som døde den kvelden de kom inn til henne:

likevel til stede være munter. Men Tobias sa, jeg vil

Spis ingenting her, før vi godtar og sverger en til en annen.

{7:12} Raguel sa, deretter ta henne fra nå

Ifølge måte du er hennes fetter, og hun er

din, og den barmhjertige Gud gi deg god suksess i alle

ting.

{7:13} da han kalte sin datter Sara, og hun kom til

hennes far, og han tok henne i hånden, og ga henne å være

kone til Tobias, sa: se, ta henne etter lov av

Moses, og føre henne bort til din far. Og han velsignet

dem.

{7:14} og kalt Edna kona, tok papir og gjorde skrive et instrument for pakter, og forseglet det.

{7:15} da de begynte å spise.

Siden 563 legenden (utvalg)

{7:16} etter Raguel kalt kona Edna, og sa til henne, søster, forbereder en annen kammer og få henne i dit.

{7:17} som når hun hadde gjort som han hadde bidden henne, hun brakt henne dit: og hun gråt, og hun fikk det tårer av datteren, og sa til henne:

{7:18} vær ved godt mot, min datter; Herre himmel og jord gir deg glede for dette din sorg: være god komfort, min datter.

{8:1} og da de hadde supped og de førte Tobias til henne.

{8:2} og som han kom, han husket ord Raphael, og tok asken av parfyme, og setter den hjerte og lever av fisk Derpå, og gjorde en røyk dermed.

{8:3} som lukter når den onde ånd hadde luktet, han flyktet til de ytterste delene av Egypt, og engelen bundet

ham.

{8:4} og etter at de var begge stengt i sammen,

Tobias steg ut av sengen, og sa, søster, oppstår, og la oss
be om at Gud ville ha synd på oss.

{8:5} deretter begynte Tobias si, velsignet er du, O Gud
av våre fedre, og velsignet er din hellige og strålende navn
noen gang; La himlene velsigne deg og alle dine skapninger.

{8:6} du lot Adam, og treets ham Eve kona
for hjelper og oppholdet: av dem kom menneskeheten: du har
sa, er det ikke godt at mennesket er alene; La oss gjøre
til ham som et hjelpemiddel til seg selv.

{8:7} og nå, O Herre, jeg tar ikke min søster for frodige
men oppriktig: derfor Heldigvis ordinere så vi kan
bli alderen sammen.

{8:8} og hun sa med ham, Amen.

{8:9} slik de sov både den natten. Og Raguel oppsto, og
gikk og gjorde en grav,

{8:10} sa: jeg frykter at han også være død.

{8:11} men når Raguel var kommet inn i huset hans,

{8:12} han sa til sin kone Edna. Sende en av hushjelper,

og la henne se om han være levende: Hvis han ikke, som vi kan begrave ham, og intet menneske vet det.

{8:13} så piken åpnet døren, og gikk i, og fant dem begge sover,

{8:14} kom frem og fortalte dem at han var i live.

{8:15} da Raguel lovet Gud og sa: O Gud, du

kunst verdig å bli rost med alle rene og hellige ros;

La derfor din hellige prise deg med alle dine skapninger; og

La alle dine engler og ditt utvalgte ros deg for alltid.

{8:16} du er å bli rost, for du har gjort meg

glad; og som ikke kommer til meg som jeg mistenkte; men du har behandlet oss Ifølge din store nåde.

{8:17} du er å bli rost fordi du har hatt

prisgitt to som var bare født barn av deres

fedre: gi dem barmhjertighet, O Herre, og fullføre sine liv i helse med glede og nåde.

{8:18} deretter Raguel ba sine tjenere å fylle graven.

{8:19} og han holdt bryllupet fest fjorten dager.

{8:20} for før dagene av ekteskapet var ferdig,

Raguel hadde sagt til ham med en ed at han ikke skulle

reise til fjorten dagene av ekteskapet var utløpt;
{8:21} og han skal ta halvparten av sine varer, og
gå inn sikkerheten til sin far. og bør ha resten når jeg
og min kone døde.

{9:1} deretter Tobias kalt Raphael, og sa til ham:

{9:2} bror Azarias, ta med deg en tjener, og to
kameler, og gå til raser av Media til Gabael, og bringe meg
penger, og bringe ham til bryllupet.

{9:3} for Raguel har sverget at jeg ikke skal vike.

{9:4} men min far counteth dager; og hvis jeg vente lenge,
Han vil bli veldig lei meg.

{9:5} så Raphael gikk ut, og fremlegges med Gabael, og
ga ham håndskriften: som frembragte vesker som
var forseglet, og ga ham.

{9:6} og tidlig på morgenen gikk de begge
sammen, og kom til bryllupet: og Tobias velsignet hans
kone.

{10:1} nå Tobit faren regnet hver dag: og når
dagene med reisen var utløpt, og de kom ikke,

{10:2} så Tobit sa, er de arrestert? eller er Gabael

død, og det er ingen mann å gi ham penger?

{10:3} derfor han var veldig lei meg.

{10:4} og hans kone sa til ham: min sønn er død,

ser han stayeth langt. og hun begynte å jamre ham og sa:

{10:5} nå jeg bryr for ingenting, min sønn, siden jeg la

deg gå, lys av mine øyne.

{10:6} som Tobit sagt, holder din fred, tar ikke vare,

Han er trygg.

{10:7} men hun sa, holder din fred og lure meg.

min sønn er død. Og hun gikk ut hver dag i måten

som de gikk og gjorde spiser ikke kjøtt på dagtid, og

sluttet ikke hele netter for å sørge over sønnen Tobias, til den

fjorten dager i bryllupet var utløpt, som Raguel

hadde sverget at han bør bruke det. Tobias sa til

Raguel, la meg gå, for min far og min mor ser ikke

mer å se meg.

{10:8} men faren lov bli sa til ham, med meg,

og jeg vil sende til din far, og de skal forkynne ham

hvordan det går med deg.

{10:9} men Tobias sa, nei; men la meg gå til min far.

{10:10} deretter Raguel oppsto, og ga ham Sara kona, og halv hans varer, tjenere, storfe og penger:

Legenden (utvalg) siden 564

{10:11} og han velsignet dem og sendte dem bort, sa: Gud i himmelen gir deg en velstående reise, mine barn.

{10:12} og han sa til sin datter, hedre din far og din mor i loven, som nå dine foreldre, at jeg hører god rapport for deg. Og han kysset henne. Edna også sa til Tobias, gjenopprette Herren himmelens deg, min kjære bror og grant som jeg kan se dine barn av min datter Sara før jeg dør, at jeg kan fryde seg før den Herren: se, overgir jeg min datter deg av spesiell tillit; der er ikke bønnfalle sin onde.

{11:1} etter disse tingene Tobias gikk sin vei, Rose Gud at han hadde gitt ham en velstående reise, og velsignet Raguel og Edna kona, og gikk på vei til de nærmet til Nineve.

{11:2} deretter Raphael sa til Tobias, du vet, bror, hvordan du didst la din far:

{11:3} la oss skynd før din hustru, og forberede hus.

{11:4} og ta i din hånd galle av fisk. Så de

gikk bort, og hunden gikk etter dem.

{11:5} nå Anna satt ser mot vei for

hennes sønn.

{11:6} og da hun espied ham kommer, sa hun til sin

far, se, din sønn kommer og mannen som gikk med

ham.

{11:7} sa Raphael, jeg vet, Tobias, som din far

åpner øynene.

{11:8} Derfor salve du øynene med galle, og

blir stakk dem, han skal gni, og hvite

falle bort, og han skal skal se deg.

{11:9} da Anna løp og overfalt av henne

sønn, og sa til ham: se jeg har sett deg, min sønn,

fra er nå jeg tilfreds med å dø. Og de gråt begge.

{11:10} Tobit også gikk frem mot døren, og

snublet: men hans sønn gikk til ham:

{11:11} og tok sin far: og han bordgang av den

galle på sine fedres øyne, sa være gode håp, min far.

{11:12} og når øynene begynte å smart, han gned dem.

{11:13} og hvite pilled fra hjørnene

hans øyne: og da han så hans sønn, han falt ned på halsen.

{11:14} og han gråt, og sa, velsignet er du, O Gud, og velsignet er ditt navn! og velsignet er alle din hellige engler:

{11:15} du har slått, og har tatt synd på

meg: for se, jeg ser min sønn Tobias. Og hans sønn gikk i glede, og fortalte sin far de store tingene som hadde skjedd med ham i Media.

{11:16} deretter legenden (utvalg) gikk for å møte datteren i lov ved inngangen til Nineve, glede og priste Gud: og de som så ham gå marvelled, fordi han hadde fått sin syn.

{11:17} men Tobias ga Takk foran dem, fordi

Gud har barmhjertighet på ham. Og da han kom nær Sara hans svigerdatter, han velsignet henne og sa, du er velkommen, datter: Gud bli velsignet, som har brakt deg til oss og velsignet være din far og din mor. Og det var glede

blant alle sine brødre som var på Nineve.

{11:18} og Achiacharus, og Nasbas sin brors sønn,

kom:

{11:19} og Tobias' bryllup ble holdt syv dager med stor glede.

{12:1} deretter Tobit kalt sønnen Tobias og sa til ham, min sønn, se at mannen har sin lønn, som gikk med deg, og du må gi ham mer.

{12:2} og Tobias sa til ham: far, det er ingen skade for meg å gi ham halvparten av de tingene som jeg har brakt:

{12:3} for han har brakt meg igjen til deg i sikkerhet, og laget hele min kone, og brakte meg pengene, og likeledes helbredet deg.

{12:4} deretter den gamle mannen sa, det er grunn til ham.

{12:5} så han kalte engel, og han sa til ham, tar halvparten av alt det dere har brakt og gå bort i sikkerhet.

{12:6} da han tok dem begge fra hverandre, og sa til dem:

Bless Gud, prise ham, og forstørre ham og prise ham for det som han har gjort dere for alle

som lever. Det er godt å prise Gud, og opphøye hans navn, og

ære å vise frem verkene til Gud. derfor ikke
slakk å prise ham.

{12:7} det er godt å holde tett hemmelig av en konge, men det
er hederlig å avsløre verk av Gud. Gjøre det som er
godt, og ikke ondt skal ta deg.

{12:8} er bra med faste og almisse og
rettferdighet. Lite med rettferdighet er bedre enn
mye med urettferdighet. Det er bedre å gi almisser enn til
samle gull:

{12:9} for almisse levere fra døden, og skal rense
bort synd all. De som utøve almisser og rettferdighet
skal fylles med livet:

{12:10}, men de som synd er fiender til sitt eget liv.

{12:11} sikkert jeg vil holde nær noe fra deg. For jeg
sa var det godt å holde tett hemmelig av en konge, men som
Det var hederlig å avsløre verk av Gud.

{12:12} nå, når du be, og Sara
din svigerdatter, gjorde jeg ta minnet om din
bønner før hellige: og når du begrave den
død, var jeg med deg på samme måte.

{12:13} og når du ikke utsette for å stige opp, og
La din middag, å gå og dekke døde, din god gjerning
var ikke skjult for meg: men jeg var med deg.

{12:14} og nå Gud har sendt meg til å helbrede deg og Sara
din svigerdatter.

{12:15} jeg Raphael, en av de syv hellige englene,
som presentere bønnene til hellige, og som går i og

Siden 565 legenden (utvalg)

ut før herlighet hellige.

{12:16} så de var begge plaget, og overfalt deres
ansikter: for at.

{12:17} men han sa til dem: frykt ikke, for det skal gå
godt med. prise Gud derfor.

{12:18} for ikke av noen favør av meg, men av vilje
vår Gud jeg kom; Derfor prise ham for alltid.

{12:19} alle disse dager jeg gjorde vises. men jeg gjorde
verken spise eller drikke, men dere fikk se en visjon.

{12:20} nå derfor takke Gud: for jeg gå til
ham som har sendt meg. men skrive alt som er gjort i en
bok.

{12:21} og når de oppsto, de så ham ikke mer.

{12:22} så de innrømmet stor og fantastisk verk av Gud, og hvor Herrens engel hadde dukket opp dem.

{13:1} legenden (utvalg) skrev en bønn av glede, og sa: Velsignet være Gud som liveth for alltid, og velsignet være hans rike.

{13:2} for han svøpe, og har barmhjertighet: leder ned til helvete, og bringer igjen: det er noen som kan unngå hånden.

{13:3} bekjenne seg for hedningefolkene, barn av Israel: for han har spredt oss blant dem.

{13:4} der erklærer hans storhet, og prise ham før alle levende: han er vår Herre, og han er Guds våre Far for alltid.

{13:5} og han vil svøpe oss for våre synder, og vil ha nåde igjen og vil samle oss av alle nasjoner, blant dem har han spredt oss.

{13:6} hvis dere slår ham med hele ditt hjerte, og med hele sinn, og avtalen rettskaffent for ham, vil

han slå dere, og skjuler ikke ansiktet fra deg.

Derfor se hva han skal gjøre med deg, og bekjenner ham

med hele munnen og ros Herren av makt, og

Extol evige konge. I landet av min fangenskap gjør jeg

prise ham og forkynne hans makt og majestet til en syndig

nasjon. O dere syndere, slå og gjøre rettferdighet før ham: som

kan fortelle hvis han vil akseptere deg og ha barmhjertighet med deg?

{13:7} jeg vil prise min Gud og min sjel skal prise den

Konge av himmelen, og skal fryde seg i hans storhet.

{13:8} La alle mennesker snakke, og la alle lovprise for hans rettferdighet.

{13:9} O Jerusalem, den hellige by, han vil svøpe deg for

ditt barns fungerer, og vil ha barmhjertighet igjen med sønner de rettferdiges.

{13:10} lov Herren, for han er god: og ros

evig kongen, som hans helligdom er bygget i

deg igjen med glede, og la ham gjøre glade det i deg

de som fanger, og elske deg for alltid de som

er elendig.

{13:11} mange nasjoner skal komme fra langt til navnet på Gud Herren gaver i hendene, selv gaver til den Kongen av himmelen. alle generasjoner prise deg med stor glede.

{13:12} forbannet er alle de som hater deg, og velsignet skal alle som elsker deg for alltid.

{13:13} glede seg og være glad for barn i bare: for de skal samles og skal velsigne Herren rettferdig.

{13:14} O Salige er de som elsker deg, for de skal Gled dere i din fred: velsignet er de som har vært sørgmodig for alle dine scourges; for de skal fryde seg for deg, Når de har sett alle din herlighet, og skal være glad for alltid.

{13:15} la min sjel velsigne Gud den store kongen.

{13:16} for Jerusalem skal bygges med safirer og emeralds og kostbar sten: dine murer og tårn og brystvernet med rent gull.

{13:17} og gatene i Jerusalem skal være brolagt med Beryl og carbuncle og steiner i Ophir.

{13:18} og alle hennes gatene skal si, Alleluia; og de

skal prise ham, ordtak, velsignet være Gud, som har rost det for alltid.

{14:1} så Tobit endt priste Gud.

{14:2} og åtte og femti år gammel da han mistet synet, som ble gjenopprettet for ham etter åtte år: og Han ga almisser, og han økte i frykt for Gud Herren, og roste ham.

{14:3} og da han var svært gammel han kalte sin sønn, og sønner av hans sønn, og sa til ham: min sønn, ta din barn; for se, jeg er alderen, og er klar til å dra ut av dette livet.

{14:4} gå i Media min sønn, for jeg vel tro de ting som Jonas profeten talte til Nineve, som det skal kastes; og som for en tid fred skal heller være i Media; og at våre brødre skal ligger spredt på jorden fra det gode landet: Jerusalem skal være tomme, og Guds hus i den bli brent, og skal være øde for en gang.

{14:5} og som igjen Gud vil ha barmhjertighet med dem, og bringe dem igjen i landet, hvor de skal bygge en

tempelet, men ikke like av første, inntil tiden i denne alderen oppfylt. og etterpå de skal vende tilbake fra alle sitt fangenskap, og bygge opp Jerusalem herlig, og Guds hus skal bygges i den for alltid med en strålende bygningen, som profetene har talt herav.

{14:6} og alle nasjoner skal slå, og frykt Gud Herren virkelig, og skal begrave sine idoler.

{14:7} så alle nasjoner prise Herren og hans folk skal bekjenne Gud, og Herren skal opphøye sitt folk. og alle dem som elsker Gud Herren i sannhet og rettferdighet skal fryde seg, shewing nåde til våre brødre.

{14:8} og nå, min sønn, dra ut av Nineve, fordi som de tingene som profeten Jonas talte skal sikkert komme til å passere.

Legenden (utvalg) siden 566

{14:9} men holde du loven og budene, og vise deg barmhjertig og rettferdig, at det kan gå godt med deg.

{14:10} og begrave meg skikkelig, og din mor med meg; men bli ikke lenger på Nineve. Husk, min sønn, hvordan Aman håndtert Achiacharus som førte ham opp, hvordan av

lys førte han ham i mørket, og hvordan han belønnet ham igjen: men Achiacharus ble lagret, men den andre hadde sin

Belønning: for han gikk i mørket. Manasses ga almisser, og rømte snarer død som de hadde satt for ham: men Aman falt i snare, og omkom.

{14:11} Derfor nå, min sønn, vurderer hva almisse gjør, og hvordan rettferdighet leverer. Da han hadde sagt disse ting, han ga opp ånden i sengen, som en hundre og åtte og femti år gammel. og han begravde ham ære.

{14:12} og da Anna hans mor var død, han begravde henne med sin far. Men Tobias gikk med sin kone og barn å Ecbatane å Raguel sin far i loven,

{14:13} hvor han ble gammel med ære, og han begravde hans far og mor i loven ære, og han arvet deres stoff, og hans far Tobit.

{14:14} og han døde i Ecbatane i Media, er en hundre og syv og tyve år gammel.

{14:15} men før han døde han hørt om ødeleggelsen av

Nineve, som ble tatt av Nabuchodonosor og
Assuerus: og før han døde han frydet seg over Nineve.

APOKRYFENE

TOBIT KING JAMES BIBELEN 1611

www.Scriptural-Truth.com